

Albert Willebrand

**Programma Quo Rector Universitatis Rostochiensis Albertus Willebrandt/ U.I.D.
... ad Exequias, quas Viro ... Dn. Laurentio von Münster/ Civi Urbis Primario,
Marito desideratissimo Moerore ac lacrimis mersa vidua parat, Omnium ordinum
Cives Academicos ... invitat**

Rostochii: Kilius, 1663

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn770493068>

Druck Freier Zugang

Willebrandt, A.,
in
L. v. Münster.

Rostock, 1663.

PROGRAMMA
^{Quo}
RECTOR
UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS
ALBERTUS Willebrandt /
U. J. D. Codicis Professor, ac Consisto-

rii Ducalis Assessor,
ad
Exequias,
quas
V I R O
Eximio & honoratissimo
D N.

LAURENTIO

von Münster /

Civi Urbis Primario,

Marito desideratissimo

Moerore ac lacrimis merfa

vidua parat,

Omnium ordinum Cives Academicos
sedulò officiosèq; invitat.

✠ (o) ✠

ROSTOCHII,

Typis JOHANNIS KILII, Acad. Typogr. Anno 1663.

Um plura alia præclare sæ-
penuerò versat Homo; tùm
nullâ re, quæ magè divina
sit, occupatur, quàm ubi mor-
talitatem suam cogitat, &
scit, in hoc natum utiq; sese,
uti vitâ quondam defunge-
retur. Sanè enim

*Quicquid habet ortus, obitus
timet :*

Et licet discrimen aliquod inter nos nunc quidem for-
tuna, nunc potentia & opes, nunc virtus præstanti-
a; animi faciant; hæc ferreæ tamen (ut ita loquamur)
necessitatis lege damnamur omnes, uti moriendum
tandem sit, excedendumq; theatro, in quo hætenus
egimus partes. Non mori proprium DE I est, & quas
secundo gradu DE U Sposuit, mentium æternarum.
Quibus proximè nexæ animæ sunt nostræ; quas ut ad
sui imaginem condidit rerum opifex, sic immortales
etiam esse voluit. Nostri alia longè est conditio; qui,
uti cæpimus, sic finimus utiq; inq; mortem & sepul-
chra non tam ire, quàm properare videmur. AB HAC
LEGE NEMO (quod dictum) EXCIPITUR. Eximii
eam in rem vel Gentilis MENANDRI isti sunt versus,
quos alibi Græcè adscribere meminimus; nunc ex ver-
sione daturi saltem latinâ sumus :

Novisse

*Novisse si vis, qualis aut quisnam sis,
 Hominum sepulchra, dum peregrè is, inspicere!
 His ossa, pulvis atq; inanis clauditur
 Regum, Tyrannorum & virum sapientium,
 Superbientiumq; opibus & propagine,
 Suâq; gloria atq; forma corporis:
 Et tamen eorum tempori nil restitit.
 Communis est DIS omnibus mortalibus.
 Hæc intueri, & discito qualis sis.*

Itaq; quemadmodum in bello bis peccare non licet,
 sic hoc diligentius danda assidue est opera, uti præcla-
 re suprema ista obeamus, quod rectè, nō nisi semel, obi-
 ri possint. Et quid circuire mundū juvet, quid in omnē
 naturam deniq; mentē oculosq; demittere, dum tuam
 ipsius negligas, teq; mortalem nunquam cogites, &
 moriendi artem condiscas minus? Magnam laudem ha-
 bet, non ignorare, quæ nescit vulgus; levareq; altius
 mentem, quàm enititur turba: Sed hic doctissimus o-
 mnium, & sapientissimus fuerit, qui probè hanc disci-
 plinam calleat, ut nunquam non lætus & hilaris, & ple-
 nus optimæ spei fatum suum possit excipere. Non
 fugiebat hoc LAURENTIUM nostrum: recogitabat
 enim & vices rerum, & rotam fortunæ volubilem; &
 hominem esse sese nunquam obliviscebatur. Neq;
 quicquam hætenus didicerat magis, quàm ut mortem
 pulchrè oppeteret; quod in extremo præcipuè vitæ ar-
 ticulò probatum clarissimè ivit. Nos nec præter rem,
 nec præter receptam consuetudinem facturi videbi-
 mur, si de VIRI vitâ obituq; nonnulla, pro ultimo ejus
 honore, commentemur. Natus est igitur hic ROSTO-
 CHI, Anno 1619. ip[s]is KL. Novembr. Patre DN. CHRI-
 STIANO von Münster/ Cive primario, Centum-Viro,

ac Ædis Nicolaitanæ Præfecto: Matre verò DOROTHEA *Neders*/eximiâ planè, & virtutibus ornatissimâ Fœminâ. Avus ei paternus fuit honoratissimus VIR HINRICUS *von Münster* / Sedecim- Vir, ac Mariani Templi Præpositus per annos sic benè multos fidelissimus. Avia paterna, singulari pietate ac sanctimoniâ, MARGARITA *Süchtings*. Avum maternum habuit LAURENTIUM *Neders* / Civem ac Cerevisiarium; ipsum quoque Ædis Nicolaitanæ Præfectum præclare merentem. Aviam maternam CATHARINAM *Glins*; nulli sexus sui secundam. Ulterius prosapiam ducere nil attinet; & verò nec præscripserunt de reliquis Majoribus plura, qui suppeditare cæteroqui debebant. Quùm Baptismo lotus, ac per eundem nova creatura, regniq; DEI certissimus heres factus esset, ac dein temporis ratio unquam videretur passura, advesfecit sese, ductu piissimorum Parentum, omni virtuti ac morum elegantia, quæ tantò in ipso paratior erat, quantò indoles ei aut natura contigerat felicior. Animadversa quoque in homine mens à studiis literarum non alienior: idcirco VIRI Glarissimi DN. M. EOWALDI *Kiebert* / Scholæ oppidanæ p. t. Rectoris, curæ atque informationi commissus est; sub cuius moderamine ductuq; eò etiam profecit usque, ut non saltem, quæ vellet, latino sermone sic satis commodè eloqueretur; verum etiam Græcæ linguæ, quin Logices Rhetoricesq; præcepta probè calleret; adeoq; jam qui in Academias, provehendorum in amplius studiorum gratiâ iret, judicaretur esse dignissimus. Lecta abs parentibus est REGIOMONTANA illa, in quâ per aliquot annos non licenter aut luxuriosè, more juvenum, sed ita vixit, uti omnium Bonorum, Professorum præcipuè,

præcipuè, favorem atque benivolentiam ex facili mereretur. Revocatus à Suis tandem in patriam, non minùs laudatè ibi quoque vixit, nec segniùs quæ ad Philosophiam atque Theologiam (his enim literis jam apud *Regiomontanos* se mancipârat) pertinere viderentur, executus est. Cæterùm deserere stationem tandem, eq; Civium Academicorum ordine, in oppidanorum digredi numerum visum est. Adeoq; quùm, isthoc vitæ genere, de constituendâ familiâ cogitandum utique foret, DEO ita disponente, parentibusq; omninò volentibus (notent qui absque horum consensu, connubia impii quasi furantur) adscivit sibi Anno 1652. 15. Octobr. elegantissimam Virginem CHRISTINAM, grandæviam Senis, optimiq; Civis ac Viri, MARTINI Sanders / filiam. Qui torus concorditer pacificèq; semper stetit, nullaq; quàm amorū ac mutæ benivolentiæ certamina vidit; sed nec illiberis extitit, ut ex quo CHRISTIANUS filius, binæq; Filia, CHRISTINA & MARGARITA nascerentur; omnes per DEI gratiam superstites, desideratissimiq; parentis ex funere, quantum capere ætas queat, mæsti lugentesq;. Centumviratu quùm insigniretur, jam est pridem. Quem ita gessit profectò, ut non tam honorem exinde sumsisse, quàm ipse potius dignitatem isti ordini intulisse videretur. Cæteroqui paterfamilias hoc pacto administravit rexitq; domum, uti luculentissimo exemplo foret, quod universa ista sequeretur. A concionibus sacris nunquam, nisi morbo fortè impeditus, abesse visus est. Verenda illa atq; divina S. Cænæ mysteria participavit frequentissimè. Domi sacrorum quicquid poterat librorum & conquisivit, & lectitavit

tavit studiosissimè ; & cæteroqui nihil omninò o-
misit earum rerum, quæ sanctissimo pietatis exercitio
servituræ esse crederentur. Inprimis D.N. ARNDII,
maximi temporibus nostris pietatis Magistri, cœlestes
de vero Christianismo libros, plus vice simplici, inu-
sitatâq; industriâ pervolutasse accepimus. In cæteris
rebus prout mirè alienus ab omni ostentatione erat,
nihilq; omninò simulabat; ita eum morem in divinis
maximè detestabatur. De sobrietate hominis ac tem-
perantiâ dicendum non est, quæ hodiè inter virtutes
vix tenet locum. Nec de candore etiam, quem pleriq;
nunc pro ruditate atq; inscitiâ habent. De liberalita-
te autem silendum est minimè, quæ eximia in VIRO
fuit, usq; adeò, uti quos opis suæ indigos, aut per
temporum diritatem suis involutos fortunis novisset,
largiter sublevaret, nec, qui ex eorum numero, ædes
fortè suas adkursitarent, unquam indè eos abire ina-
nes pateretur. Ante mensem corripì morbo cœpit,
eoq; gravi maximè, ardentiq;: Itum statim est obvi-
am, accersitusq; VIR Experientiss. & Excell. D.N. JO-
ANNES BACMEISTERUS, Med.D. Profess. ac Polia-
ter; Collega noster svavissimus; sed nequicquam:
Enimvero vis morbi & omni medicamine, & ipso et-
iam Medico valentior fuit. Cogitare itaq; Ager de
medicinâ animæ cœpit, ut quæ nunquam fru-
straretur, aut spe quenquam excidere faceret.
Petiit igitur per Rev. & Clariss. VIRUM, D.N. M. JO-
ANNEM STEINIUM, Pastorem Nicolaitanũ, ac R. Mi-
nisterii venerabilem Seniore, ultimo viatico instrui;
quo sumpto decretoriam illam horam (adeò res vale-
tudinis cotidie in pejus ibant) singulis momentis in-
trepid-

trepidus planè infractusq; expectavit. Quam cum jamjam ad futuram, seq; per eam ipsam exemplum rebus humanis, DEO atq; æternæ felicitati traditum iri, animadverteret, commune factus ab circumstantibus, uti CHRISTUM, crucifixum illum, ne oblivisceretur, fixum animo constanterq; retineret; mente etiamnum sibi bellè constante, sublati ad cælum manibus oculisq; respondit; omnino se id facere. Orationes precesq; atq; insigniora divinarum literarum oracula voce, quæ intelligi satis quiret, recitavit & ipse, & præeuntes jacenti verba sæpè occupavit, subsecutus est semper; superq; iis mirificè erigi, & quodam veluti gaudio gestire cæpit. Nam sicut per omne vitæ tempus, DEI (quod supra monebamus) reverentissimus semper fuit; Ita appetente jam fine, serio sibi tenendam pietatem existimabat, abs quâ præcipua salus & felicitas nostra, quæ obitos maneat, expectanda unice arcessendaq; sit. Finem vivendi fecit die hujus Julii mensis X. tertiam quartamq; inter meridianam; quùm vivus XLIV. quasi fecisset annos. Cùm jam itaq; nil superstiti aliud, quàm ut solenni more componantur reliquiæ, vestrum fuerit, CIVES ACADEMICI, frequentes ad obeundam istam provinciam convenire, & hoc ipsum Eximii VIRI funus cumulatissimè exequi. Declarabitis eâ in parte cùm quàm verè de ejusdē virtutibus existimetis, tùm etiam quàm observantes & studiosi erga superstitem esse familiam annitami. Quod si inter eundem & vestram ipsorum salutem sospitatori DEO commendaveritis, & verò etiam pro relictæ viduæ (quæ gravissimâ etiamnum valetudine attinetur) incolumitate, servandoq; adstrictissimis libe-

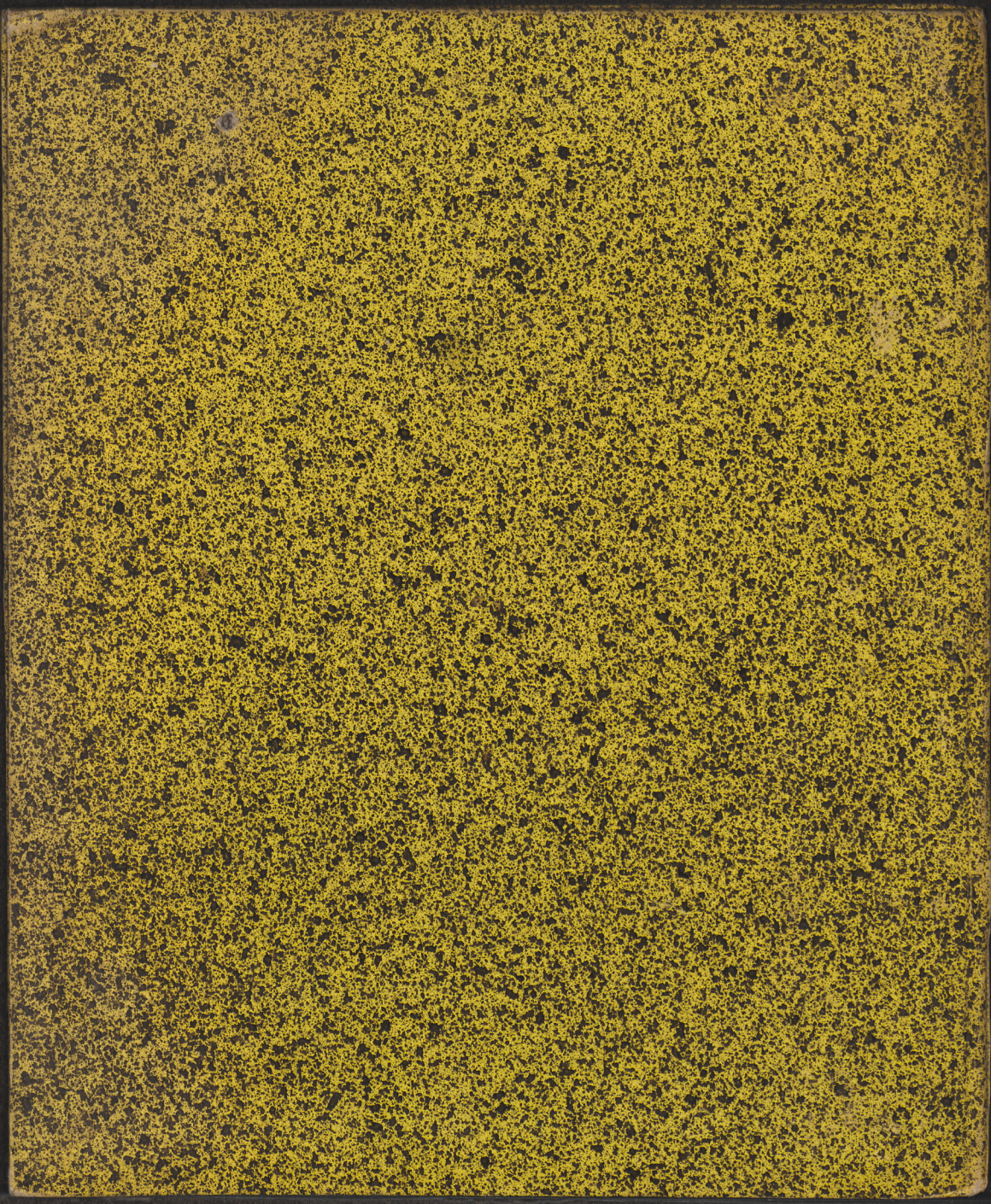
liberis hoc altero ad minimū solatio, vota precesq; fu-
deritis, rem utiq; facietis nō tantū nobis vehemen-
ter gratam, sed pietati quoq; Christianæq; cha-
ritati quā maximè conformem.

P. P. sub sigillo Rectoratus, 'die 28. Julij.

Anno CIO LDC LXIII.

Convenietur in Æde B. NICOLAO
sacrâ horâ I. pomerid.

trepidus planè infractusq; expe-
 jamjam ad futuram, seq; per ean-
 bus humanis, D E O atq; æternæ
 animadverteret, commonefactu-
 uti CHRISTUM, crucifixum
 tur, fixum animo constanterq;
 iamnum sibi bellè constante, sub
 bus oculisq; respondit; omnino
 ones precesq; atq; insigniora di-
 racula voce, quæ intelligi satis q-
 & præeuntes jacenti verba sapè
 est semper; superq; iis mirificè
 gaudio gestire capit. Nam sic
 pus, D E I (quod supra moneba-
 semper fuit; Ita appetente jam
 dam pietatem existimabat, abs-
 felicitas nostra, quæ obitos man-
 arcessendaq; sit. Finem vivendi
 mensis X. tertiam quartamq; int-
 vivus XLIV. quasi fecisset annos
 superstiter aliud, quàm ut solent
 reliquæ, vestrum fuerit, CIVE-
 quentes ad obeundam istam pro-
 & hoc ipsum Eximii VIRI funus
 Declarabitis eâ in parte cum qu-
 tutibus existimetis, tùm etiam
 studiosi erga superstitem esse
 Quod si inter eundum & vestrar-
 spitatori D E O commendave-
 pro relictæ viduæ (quæ gravissi-
 dine attinetur) incolumitate, se-

the scale towards document

nam cum
 mptum re-
 aditum iri,
 stantibus,
 bliviscere-
 mente et-
 lum mani-
 e. Orati-
 erarum o-
 avit & ipse,
 subsecutus
 dam veluti
 vitæ tem-
 entissimus
 ibi tenen-
 ua salus &
 anda unice
 huius Julii
 am; qvùm
 m itaq; nil
 oponentur
 MICI, fre-
 onvenire,
 mē exequi.
 ejusdē vir-
 ervantes &
 annitami-
 salutem So-
 erò etiam
 am valetu-
 fidissimis
 libe-

